

Hvem kan uti all ting så wäl wara ärlig,
 Och sälja en wara så allmänt begärlig.
 Stor sak låt dem winna —
 Blott näserna rinna;

Äf snus.

4.

Mitt ewiga wotum skall derföre blifwa, att snus
 Mä äga wär dyrkan, ty Bachus och giffwer,
 blott rus,
 Jag ingen misunnar den wällust att dricka
 Om jag blott beständigt har snus i min ficka
 Hwad kan och förnöja
 Och lifwet upphöja?

Jo snus.

Stockholm,

Tryckte hos J. Hörberg, 1824.

Säljas i Björnståhl's Bokhandel i Stockholm.

Snus-Bisör.

Hör wänta, kom ta dig, min wän, en pris
 snus.

Så ropas på gator, på torg och i hus.
 Dehutom på locket af dosan man slår,
 Straxt näsan det språket af smällen förstår.
 Hur lätt är då wisa,
 Att hwar en bör prisa
 Det älsklige snus.

2.

Tu mera man rustar i sus och i dus,
 Tu mer will ock till af det kostliga snus;
 Om det ock skall kosta den endaste slant,
 Skall dosan brilljera, ty det är galant.
 Äck det är otroligt,
 Hwad det är för roligt,
 Att luktta på snus.

3.

När syster gör syster wifiter och krus,
 Får dosan ej glömmas att fyllas af snus;
 Då squallras och nyses — ja kaffe med ståt
 På ga'an de språkas — fast nypan är wät
 Straxt hand i kjolsäcken,
 Att draga upp näcken,
 En strut utaf snus.

4.

Bland win och pekaler och Nymsen och rus
 Här ock icke saltas det brukbara snus
 Den sig wid det ena som andra har want
 Förgåfves till återhåll blifwer förmant,
 En kärleken brinner,
 Och näsan hon rinner
 Af brännvin och snus.

5.

Måst är appetitligt i köket ha snus,
 I pannor och pottor, i kannor och kru,
 Då klockan tillsäger, att tillaga mål,
 Af rötter, grönsaker, köttkrätter och kål,
 Bliu krydda på maten,
 Garnering på faten
 Det drypande snus.

6.

När pungen är kommen och casan confus,
 Är tröstligt att hafwa till hands en pris snus
 När snillet är stumpigt och tungan är stum,
 Och hjertat är sjuktligt och hjernan är dum
 Det sinnet dock gläder
 I alla slags wäder,
 Att näsan har snus.

7.

Hur mången är lyckelig genom sitt snus
 Fast hälften af wigten är stjelkar och grus
 Det gör lika mycket hwad löparen får,
 Blott malaren njuter en winst som förslår

Förtjensten är hårlig
 Och waran begärlig
 Blott den heter snus.

Det bästa jag skattar af allt hwad jag äger
 är snus,
 Långt bättre det smakar, en pris mig att taga
 — än rus;
 Den kittlar min näsa och lifwar mitt snille
 Om snus icke fanns jag då lefwa ej wille.
 Det synes otroligt —
 men är dock för roligt;
 Ha snus.

2.

Allt Syster och Wänner må göra wisit uppå
 snus
 Är lika nödwändigt som bjuda på kaffe —
 ja snus
 Hållt är mig i smaken den ljuswaste krydda
 Som finnes hos höga och låg i hwar hydda.
 Och uppå allt detta,
 Wi ta oss med rätta:
 En snus.

3.

Mång tusende menstor sin lycka ha gjort genom
 snus
 Fast hälften af wigten är blandadt med aska
 i snus